

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 237.

Göteborg den 7 april 1965.

Käraste min lillasyster!

Tack ska du ha för brev 236 skrivet "innan dagens arbete börjar" den 26 mars. Hur dags är det? Samma dag hade jag gjort i ordning de 3 paketen. Nästa morron som var lördag den 27 gick jag till posten. Men där var så packat med folk, så jag såg mej inte konst att kunna vänta ut dom, varför jag gick hem igen. Måndag var jag nere före 10, men där var mycket folk då också. Men så småningom fick jag iväg mina patetet. Det är slltså nu 10 dar sedan.

Alma Gustafsson är väldigt dålig nu. Jag vet inte om det är influensa eller vad det kan vara. Jag var där uppe i söndags en stund. Nu är duken kommen som Hellen ska ha, då hon kommer hem. Jag öppnade ett stort paket och tog upp en förtjusande sak, dock inte i färg. Nej, det var en hellinneduk med infällda breva llinnespetsar och kantad med samma breda spetsar 210x130 cm. En strålande sak, som säkert kostar en stor peng. Kanske 100:- kr. jag vet inte. Jag menade ju att hon kostat på dej alldeles för mycket. Nä då, ska jag ge bort något, så ska det vara en regäl sak, sa Alma. Jag ska väl ta upp dem en gång till och visa den visa den för Ebba och Ludde vid tillfälle. Sedan förvaras den i mitt övre skåp i hallen, där en del andra värdeföremål av era förvaras.

Sven-Erik vem är han och vad heter han. Kamrat med dom på Semis, det förstår jag. Är hans nya fästmö någon som också gått på Semis? Det är nog bra att han har henne med sej, så att det inte blir slagsmål om gossen.

Då det gäller uttalandet av välsignelsen, så gör ju alltid en invigd pastor det, så vitt jag förstår. Om t. ex. vår pastor inte varit hemma utan någon av de våra lett en gudstjänst med främmande förkunnare, så brukar dom nog begära att den främmande pastorn uttalar välsignelsen. Och är våran pastor hemma och Gerdie eller Hjördis suttit med på talarstolen för att dom inlett mötet eller så, har det nog inte hänt att denna biträdande uttalat välsignelsen. En annan sak är ju om någon icke pastor haft det hela om hand. Jag tycker nog att det blir lite annorlunda med Tora, som är avskild pastor, åtminstone från svensk synpunkt. Men kanske inte hos er. Om jag får en chans skall jag fråga Åkesson. Men det är så sällan jag träffar honom mellan 4 ögon. Möjligen någon gång då jag åker med honom. Med ditt löfte skall jag nog också någon gång prata lite med Åkesson om en del saker. Det hela löser sej nog, då det gäller vad vi här talat om, då en japansk pastor tar hand om den blivande församlingen. Så blir det nog bra bara du kommer från Himeji!!! Du har ju skämt bort alla människor som finns där och alla dom som gästar er!!! Hoppas att det blir så att samtliga sättes på plats.

Ebba och Ludde ska den 1 maj lämna sinxt stuga och nu är dom där ute någon dag ibland, då det är vackert väder, och städar och gör i ordning efter sej. Ja, det har vi väl sagt, att Eva och Roy försöker komma åt att få hyra den. Och Ebba har pratat med höga vederbörande flera gånger och tryckt på att det är en släkting till dom, den herre som har begärt att få hyra den. Nu tror dom att den som ska förmedla affären för Göteborgs stads räkning blivit så förtjust i den, så han lägger beslag på den själv. Skulle vara bra roligt om våra ungdomar kom åt den.

Den 10 april. Ja, så går en dag än från vår tid, ja, flera. Jag har haft så mycket om mej nu några dar, så jag har inte - eftersom det inte var alldeles nödvändigt - rätt med dej. I går var det ju d e n 9 a p r i l och 25 år sedan Hitler la beslag på Danmark och Norge. Och detta sysslade dom med hela kvällen i TV och radio. En fruktansvärd tid för dessa båda fria och fredsälskande folk åren 1940 - 1945. I många år ha nu dessa folk och länder blomstrat och tagit igen mycket, dock inte de människoliv som spilldes. En dag vid den tiden trampade tyska soldater, eller vad det var för grad på dom, in i deras villa i Nordnorge, berättade en norsk dam, som tillhörde en baptistförsamling där uppe. Jag tror att dom förde bort hennes båda söner först till Oslo, där dom sattes i fängelse. Jag kommer särskilt ihåg att en av dom var läkare och jag vill minnas att han fördes till koncentrationsläger i Tyskland. Senare.

Ernst Jonson hade sin födelsedag här om dan. Då hade dom tagit honom upp ur sängen, klätt på honom och placerat honom i en stol av något slag, troligen för att glädja Mirjam och kanske honom själv. En hel del folk var där nära min. och hälsade på Ernan.

Nu har jag gjort i ordning salt sill, som jag skall steka till middag. Men dessförinnan skall jag gå till Vas a Sjukhus och hälsa på en människa. Hennes dotter tillhör församlingen och hon reser ofta bort denna tiden på året, eftersom hon är en mycket duktig människa till att göra bokslut och deklarerera å sänt. Karin Håkansson heter hon. Då hälsar jag bl. a. på hennes mamma. I torsdags, den 8 ds, lättade Emma Svennberg ankar och gled in i den Himmelska hamnen. Om hon hade levat till Augusti hade hon då fyllt 88 år. Jag tror inte att hon varit sjuk mer än några veckor och den sista tiden legat på sjukhus.

Nu har jag ätit sill och potatis och nyponsoppa och en stund senare druckit kaffe. Innan jag gick ut ringde Åkesson och frågade om jag ville följa med i

hans bil till Herrljunga på Emma Svennbergs begravning onsdag den 14 ds. Jag tackade ja. Jag var med på Oscars begravning på sin tid. Du förstår att dom har familjegrav i Herrljunga. Kl. 16.30 går jordfästningen av stapeln. Och den skall äga rum vid graven. Så man tar ju på sej det man äger. I dag har det varit väldigt kallt, för det har blåst så hårt. Men snart är det sommar!!! Signe Andersson skall också följa med till begravningen.

Bandet ha vi inte haft tillfälle att höra än. Åkesson har inte själv haft tillfälle att spela upp det. Men han söker möjlighet att få spela upp det vid lämpligt tillfälle. En rörig svenska och dålig!!!

Ja, nu håller väl Olles på att flytta in som bäst. Och om inget kommer i vägen så kommer Olle och hämtar oss i påsk. De ska bli skoj!

Så var det väl knappast något mer från tt i dag, så vitt jag förstår. Hälsningar i mängd förstås till de båda snart hemvälkomnade pensionärerna. Frå Ebba och Ludde och

Örn